

Ed Waken: Kuinka Jumala kasvattaa meitä nöyryyteen

Edward Waken: How God Develops Humility In Our Hearts

Tulin melkein hajottaneeksi seurakunnan kahtia! Elettiin 80-luvun alkupuolta ja minä olin nuori ja kunnianhimoinen mies. Lukiossa minut oli abivuonna valittu luokkani johtavaksi oppilaaksi. Olin myös jalkapallo- ja painijoukkueen kapteeni ja muutenkin olin maailman keskipiste - niin ainakin luulin.

Kun olin tullut uskoon, opin nopeasti, että seurakunnan johtava pastori oli henkilö, jota kaikki katsoivat ylöspäin, hän oli se joka teki kaikki tärkeät päätökset ja antoi ihmisille näkyä siitä, mihin suuntaan mentäisiin. Päätin saman tien, että kerran minäkin olisin johtava pastori ja ottaisin haltuuni tärkeän aseman seurakunnassa. Silloinen johtava pastorimme oli meihin armollisesti suhtautuva mies, joka antoi minulle paljon mahdollisuuksia oppia ja kasvaa uskossa. Hän pyysi minua puhumaan muutamissa seurakunnan tilaisuuksissa ja ihmiset pitivät paljon energisyydestäni, esiintymistaidostani ja näkemyksistäni. Suosio alkoi nousta hattuun.

Jotkut kuiskivat korvaani, että he toivoivat minun "saarnaavan" vähän useammin. Jotkut jopa vihjasivat, että minun pitäisi saarnata joka sunnuntai, mikä tarkoitti, että oli syntynyt tietynlainen kaappaushanke. Suosioni nousi entistä enemmän hattuun ja aloin uskoa siihen mielikuvaan, jota jotkut syöttivät minulle. Aloin uskoa omiin kykyihini. Olin silloin vaarallisessa tilassa!

Mitä meille oikein tapahtuu, kun alamme uskoa, että olemme elämää suurempia persoonia, tärkeämpiä kuin vieruskaveri, tai että meidän tilaisuutemme on ainutlaatuinen tai meno niin intensiivistä, että kukaan muu ei ymmärrä mitään? Yllä kuvattu tilanne antoi minulle omassa elämässäni mahdollisuuden joko oppia nöyryyttä tai taantua itsekkyyteen (suorastaan narsismiin). Jumala käytti minun kohdallani "nuijaa" saadakseen minun huomioni. Istuin luentosalissa muutaman sadan muun hengellisen johtajan kanssa ja esityksen pitäjä toi esiin yksinkertaisen periaatteen, miten voimme heijastaa kiitosta takaisin niille, jotka luovat meille mahdollisuuksia oppimiseen ja kokemuksen hankkimiseen. Esityksen pitäjä sanoi, että muutamat tässä salissa tarvitsevat tätä laiskanläksyä oppiakseen olemaan kiitollisia ja nöyriä. Siinä hetkessä Jumala hellästi, mutta lujasti, kosketti sydäntäni, ja tiesin heti, mitä minun piti tehdä.

Olin mukana tässä konferenssissa johtavan pastorimme kanssa ja tauon aikana tein sen mukaan, mitä olin sydämässäni kokenut. Kerroin hänelle, mitä oli tapahtunut sielussani ja kuinka lähellä olin ollut joutua sen itsepetoksen valtaan, että luulin tarvitsevani enemmän tunnustusta. Pyysin häntä antamaan anteeksi ja sainkin. Tunnustin ylpeyteni myöhemmin samalla viikolla myös vanhimmille ja muulle seurakunnalle. Silloin aloin ottaa vastaan arvokkaita oppitunteja nöyryydestä.

Opettelen sitä edelleen.

Nöyryys on perustavaa laatua oleva luonteenpiirre uskovissa, josta kaikkien kristittyjen on syytä olla tietoisia ja jota kaikkien tulisi kehittää jo heti alusta lähtien. Nöyräksi oppiminen auttaa meitä olemaan herkkiä Pyhän Hengen antamalle opetukselle: *nöyrille hän antaa armon (Jaak.4:6)*. Pyhän Hengen mieli on suojella meitä, ettemme tuhoaisi itseämme (hän hillitsee ylpeitä aikomuksiamme) ja hän antaa meille läpi elämän kaikenlaisia mahdollisuuksia oppia nöyryyden koulussa uutta. Sananlaskut 11:2 neuvoo meitä, että ylpeys johtaa häpeään, mutta nöyryys antaa viisautta (*Missä on ylpeys, sinne tulee häpeä, nöyrien kumppani on viisaus. Sananl.11:2*). Kun Pyhä Henki johtaa sinua käsittelemään niitä elämäsi alueita, joilla esiintyy ylpeyttä, sinun on syytä tietää, että hän haluaa sinun oppivan viisauden tien, joka johtaa aikuiseen uskoon.

Nöyryys on itsensä siirtämistä sivuun (oikean näkökulman löytämistä elämään), jotta Kristus voi tulla elämämme keskipisteeksi. Tiedämme, että se on oikea suunta, mutta tiedämme myös, että se on vaikeata. Nöyryys ei tarkoita, että kokonaan unohdetaan, millaiseksi persoonaksi sinut on luotu ja minkälaisia lahjoja ja vaikutusvaltaa olet saanut, vaan se tarkoittaa, että tunnustamme näiden ominaisuuksien nousevan esiin sinun kauttasi, mutta tulevan Kristukselta. Se oli se oppitunti, jota Jumala halusi päntätä minun päähäni monta vuotta sitten. Haluan sanoa vielä, että Jumala hyvin tietää, että tarvitsemme tämän luonteenpiirteen elämässämme ja niinpä hän jatkuvasti luo tilanteita oppia ja kehittää nöyryyttä itsessämme.

Eräs ystäväni kävi muutama vuosi sitten läpi myrskyn ihmissuhteessaan. Jumala oli mukana siinä ja osoitti sydämen kovuuden (ylpeyden) tulleen mukaan kuvaan ja ystäväni otti asiakseen tehdä lujasti töitä siinä asiassa, jonka Jumala nosti esiin. Hänen välitön reaktionsa oli osoittaa heti sormella toista osapuolta sen sijasta, että olisi huomionnut, minkälainen vaikutus hänen omilla asenteillaan ja teoillaan oli. Omien vaikeiden puoliemme ja heikkouksiemme tunnustamisessa joudumme aina painiin lihan ja hengen välillä. On aina helpompaa oikeuttaa omat tekomme kuin huomata, missä olemme väärässä. Tämän ongelman käsittely on vielä kesken ystäväni kohdalla, mutta kun huomio on saatu käännettyä nöyryyden periaatteeseen ja Kristuksen kuuliaisuuteen, siitä on tullut hänelle ratkaiseva käännekohta pois ylpeydestä kohti kypsyyttä. Pyhä Henki haluaa kehittää meidän sielunelämäämme. Kuinka vastaamme hänelle? Jos vastaamme vaatimuksen hengellä varmistaaksemme omia etujamme, se johtaa aina huonoon lopputulokseen ja on varmuudella jotakin muuta kuin puoleensavetävää.

Ed Waken

Copyright © Edward Waken 2014. Julkaistu luvalla. Alkuperäisen artikkelin lähteenä käytetty verkkosivustoa: [Thoughts Out There by Ed](#). Copyright © 2014 Uskon kilpi. Julkaistu sivulla www.uskonkilpi.net.